

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/173/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324011521
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2324011521.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. X.XX.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov, v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 19.3.2025, sp. zn. 33Nt/22/2024, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4.11.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta (ďalej len „okresný súd“) uznesením sp. zn. 33Nt/22/2024 zo dňa 19.3.2025, rozhodol tak, že podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania vedeného pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 14T/79/2023, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 14T/79/2023 zo dňa 1.12.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/22/2024 zo dňa 16.4.2024, zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku. (ďalej len „napadnuté uznesenie“)

Ihneď po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí odsúdený voči napadnutému uzneseniu podal sťažnosť. Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Odsúdený prostredníctvom obhajcu Mgr. Miroslava Goliana (ďalej len „obhajca“) podaním zo dňa 21.8.2025 doručeným okresnému súdu dňa 25.8.2025 odôvodnil podanú sťažnosť.

Odsúdený uviedol, že jeho trestná vec týkajúca sa drogovej trestnej činnosti bola právoplatne skončená dňa 16.4.2024 rozhodnutím Krajského súdu v Trnave, avšak novela Trestného zákona účinná od 6.8.2024 bola pre odsúdeného priaznivejšia, pričom táto priaznivejšia úprava nebola použitá pri rozhodovaní o vine a treste v jeho trestnej veci, hoci právna úprava bola prijatá skôr, ale ústavný súd o nej rozhodol až v auguste 2024. Odsúdený uviedol, že je obeťou nešťastných náhod, lebo si drogy kupoval len pre seba, dílerovi za ne zaplatil a od osôb, ktorým drogy posunul chcel len tie peniaze, za ktoré drogy kúpil, preto by nemal byť pokladaný za predajcu drog. Táto okolnosť mala byť zohľadnená pri ukladaní trestu na minimálne prípustnej dolnej hranici. Odsúdený spolupracoval s políciou na odhalení skutočného dílera drog, ale pre obavu o rodinu nechcel vystupovať ako svedok, pričom tento skutočný díler bol odsúdený k rovnakému trestu. Odvolací súd v pôvodnom konaní neakceptoval jeho návrh na prerušenie konania, čo bol tvrdý a drakonický prístup.

Odsúdený trval na podanom návrhu na obnovu konania a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a v jeho veci rozhodnúť zohľadniac novelu Trestného zákona.

Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného dňa 9.10.2025.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 odsek 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe zistenia, že odsúdený ako oprávnená osoba podal voči uzneseniu riadne a včas sťažnosť, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku správnosť napadnutého výroku, ako aj konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

K obnove konania je potrebné uviesť, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisleniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 odsek 10 Trestného poriadku, alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 odsek 4 Trestného poriadku). Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t. j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah (R 72/1980). Po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v tom smere, či by tieto mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok (druhá etapa). Až v prípade, že sú kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, súd môže povoliť obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia, v opačnom prípade návrh na obnovu konania zamietne pre nespĺnenie zákonných predpokladov. Zároveň platí, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr nežnáme. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Záver tohto teoretického exkurzu možno zhrnúť tak, že účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne (t. j. konečným výpočtom) stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky

skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené.

Po preskúmaní spisového materiálu a sťažnosti odsúdeného aj krajský súd dospel k záveru, že zákonné podmienky na povolenie obnovy konania podľa ustanovenia § 394 Trestného poriadku neboli v tomto prípade splnené.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, krajský súd nezistil v postupe okresného súdu žiadne pochybenia. O návrhu odsúdeného bolo rozhodnuté v primeranej lehote na verejnom zasadnutí, pričom sa konalo v prítomnosti odsúdeného. Okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom ich vykonal postupom súladným s Trestným poriadkom. Dodržal tiež všetky ustanovenia zákona viažuce sa ako k príprave, tak aj k priebehu verejného zasadnutia. Vyhlásené rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote písomne vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk.

Pokiaľ ide o vecnú správnosť napadnutého uznesenia, tak vychádzajúc z vyššie uvedeného teoretického exkurzu krajský súd konštatuje, že okresný súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku a správne ustálil, že obhajoba ani v návrhu na povolenie obnovy konania a ani na verejnom zasadnutí neuviedla žiadne také nové skutočnosti alebo dôkazy, aké má na mysli citované ustanovenie § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Celkom správne okresný súd zdôraznil, že neskoršia zmena zákona takou skutočnosťou nie je, keďže v konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Správne okresný súd argumentoval, že ústredným pojmom obnovy konania (§ 394 Trestného poriadku) sú „skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme“, ktoré po právoplatnom skončení veci vyšli najavo a mohli by mať vplyv na pôvodné rozhodnutie/rozhodovanie (takou skutočnosťou nie je zmena resp. novelizácia zákona) a že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania žiadne také skutočnosti či dôkazy neponúka.

Pokiaľ ide o odôvodnenie napadnutého uznesenia, v ňom okresný súd poukázal na dôkazy, ktoré vykonal a rozviedol všetky relevantné skutočnosti a právne úvahy, na podklade ktorých k svojmu záveru dospel. Krajský súd si argumentáciu okresného súdu uvedenú v odôvodnení uznesenia ako vecne správnu osvojuje a bez nutnosti jej opakovania na ňu v podrobnostiach poukazuje pripomínajúc, že v konaní o sťažnosti, ktoré je dvojinštančné, tvoria rozhodnutia okresného a krajského súdu vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je nadbytočné vecne správne argumenty opakovať.

Na doplnenie tejto vecne správnej argumentácie krajský súd dodáva, že právny záver okresného súdu, že za skutočnosť súdu skôr neznámu v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku nemožno považovať zmenu predpisov hmotného práva, keďže táto (zmena hmotnoprávneho predpisu) v čase vyhlásenia pôvodného rozhodnutia objektívne neexistovala, a teda nemohla byť zohľadňovaná, príp. aplikovaná pri procese rozhodovania, bol odobrený aj Ústavným súdom SR (viď napr. nález z 26.6.2019, sp. zn. I. ÚS 142/2018).

V tejto súvislosti možno poukázať aj na Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26.11.2013, sp. zn. Tpj 44/2013 (na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku o obnove konania v súvislosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28.11.2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, týkajúcim sa ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, časti za bodkočiarkou), ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR číslo 6 ročník 2014. Podľa časti právnej vety I. predmetného stanoviska ustanovenie § 394 odsek 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Keďže odsúdený sa v posudzovanom prípade domáhal povolenia obnovy konania výhradne na podklade zmeny právneho stavu, čo z dôvodov vyššie v texte prezentovaných nie je prípustné, postupoval okresný súd správne a zákonne, keď taký návrh postupom podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, nezistiac podmienky obnovy podľa § 394 Trestného poriadku, zamietol.

Keďže krajský súd z dôvodov prezentovaných vyššie v texte žiadne zákonné dôvody na zrušenie, či zmenu napadnutého uznesenia nezistil, tak sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.